

Tallers complementaris

Per poder treure el màxim rendiment a la visita de l'exposició, us proposem que un cop a l'aula feu tres tallers d'aprofundiment per consolidar els coneixements adquirits.

Aquestes activitats es poden desenvolupar dins de les diferents matèries que es cursen a l'institut i no requereixen seguir l'ordre proposat.

L'objectiu principal d'aquests tallers és reforçar l'actitud contrària al tabac que esperem que s'hagi generat després de visitar l'exposició i acabar de donar eines preventives als alumnes que encara estiguin indecisos davant del consum de tabac.

Els tallers són els següents:

- **Aprendre a fer front a la pressió**

Àmbits d'aplicació: Tutoria, ciències socials, llengua i literatura

- **Dinàmica vivencial dels efectes del tabac sobre el sistema respiratori**

Àmbit d'aplicació: Educació física

- **Cinefòrum sobre les estratègies de màrqueting de la indústria tabaquera**

Àmbit d'aplicació: Ciències socials, tutoria

1. APRENDRE A FER FRONT A LA PRESSIÓ

Dinàmica de joc de rols per aprendre a identificar la pressió de grup i fer-hi front.

Objectius:

- Identificar les estratègies que utilitzen els fumadors per bloquejar les respostes assertives dels no fumadors.
- Afavorir l'adquisició de tècniques de comunicació assertives per fer front a situacions de pressió relacionades amb el consum de tabac.
- Augmentar la percepció que els consumidors de tabac són una minoria.

Preparació de materials i espai:

- Fotocòpies de les targetes per als cinc alumnes que fan pressió (es troben al final de l'activitat).
- Fotocòpies de les fitxes de respostes assertives per fer front a la pressió: una fitxa individual per a cada un dels alumnes restants (es troben al final de l'activitat).
- Sala d'actes o aula

Durada: 60 minuts

Àmbits d'aplicació: Tutoria, ciències socials, llengua i literatura

Desenvolupament:

1. Inicieu la sessió amb una petita reflexió sobre la persuasió. Pregunteu al grup si, de vegades, es troben que algú de la seva colla és d'aquella mena de persones que gairebé sempre es volen sortir amb la seva (fer el que vol i que tothom faci el mateix, tenir la raó com sigui...) i que, sovint, ho aconsegueixen. Demaneu-los també com s'han sentit quan han cedit als intents de persuasió, és a dir, quan han canviat les seves actituds, opinions o conductes com a resultat de les influències rebudes.
2. Presenteu l'activitat com un assaig en què es tracta de descobrir quines estratègies utilitzen algunes persones per intentar convèncer els altres i de quines maneres podem respondre'ls.
3. Expliqueu breument en què consisteixen els tres estils bàsics de comunicació (vegeu al final la "Informació de suport"), i que en aquesta activitat ens centrarem en les estratègies assertives.
4. Demaneu la col·laboració de cinc voluntaris perquè facin els papers dels pressionadors, preferiblement alumnes a qui els agradi fer teatre, i feu-los sortir davant del grup.
5. Presenteu la situació: Els cinc companys que han sortit us han d'intentar convèncer a cadascun de vosaltres perquè fumeu. I vosaltres heu de respondre als seus intents de persuasió segons la tècnica que indiqui la fitxa que us toqui entre les que repartirem tot seguit.
6. L'esquema dels diàlegs entre els alumnes és el següent:

Pressionador: "Vols un cigarret?"

Pressionat: "No, gràcies"

Pressionador: *Rèplica segons la seva estratègia de bloqueig/persuasió*
Pressionat: *Resposta segons la seva estratègia assertiva*

7. Repartiu les fitxes als alumnes i deixeu-los uns minuts perquè preparin les respostes.
8. Mentrestant, doneu les targetes als “pressionadors”, amb la consigna que els seus personatges saben que els altres no volen fumar, però ells han d'intentar que acceptin fer-ho, sempre de la manera que indiqui la seva fitxa. Demaneu-los també que quan facin el seu diàleg s'adrecin a un company en concret, i no a tota la classe.
9. Un cop estigui tothom preparat (no deixeu més de cinc minuts) comença el primer torn: es demana a un dels cinc voluntaris que s'adreci a un company o una companya i estableixi el diàleg de la seva targeta. Tot seguit, es demana al segon voluntari que dialogui amb un altre company o companya, i així successivament fins al cinquè voluntari (pressionador).
10. A continuació, i en funció del temps disponible, feu nous torns per tal que tot el grup tingui l'oportunitat de participar en l'activitat.
11. Acabeu fent una breu valoració sobre quina o quines han estat les respostes més adequades als diferents intents de persuasió, quina de les estratègies utilitzades els fa sentir més incòmodes, i quina sembla la més adequada (tingueu en compte els punts 2 i 3 de la “Informació de suport”).

INFORMACIÓ DE SUPORT

1. Estils bàsics de comunicació:

- Passiu: Gira al voltant dels desitjos dels altres, encara que no siguin els propis. La persona s'inhibeix d'expressar les seves opinions i accepta les dels altres.
- Agressiu: Centrat en el propi interès, menysprea les opinions dels altres. La persona imposa els seus desitjos sense acceptar els dels altres.
- Assertiu: Centrat en els interessos d'un mateix, tot respectant els dels altres. La persona defensa i manté les seves opinions, alhora que accepta i respecta les dels altres.

2. Estratègies que utilitzen els pressionadors per bloquejar les respostes assertives, i com fer-los front:

- Ridiculitzar: Fer broma sobre la decisió presa o sobre la persona.
Tècniques de resposta adequades: Processar el canvi, banc de boira o disc ratllat.
- Culpabilitzar: Fer sentir culpable la persona opositora.
Tècniques de resposta adequades: claudicació simulada, pregunta assertiva o processar el canvi.
- Atacar: Respondre amb un atac personal la persona en desacord.
Tècniques de resposta adequades: ironia assertiva, acord assertiu, posposar, retard assertiu o trencar el procés.

- Interrogar: Bloquejar les respostes de la persona en desacord amb una sèrie de preguntes, sense donar temps a respondre.
Tècniques de resposta adequades: processar el canvi, disc ratllat o ironia assertiva.
- Amençar: Anunciar un perill, un càstig, etc., en cas de desacord.
Tècniques de resposta adequades: trencar el procés, pregunta assertiva, processar el canvi o posposar.

3. Tècniques de respostes assertives:

- Persistència (disc ratllat): Repetir la decisió presa, tranquil·lament, i sense despistar-se per aspectes irrellevants.
- Acord assertiu (banc de boira): Respondre a una crítica admetent part de raó, però mantenint en el fons la pròpia posició.
- Pregunta assertiva (treu informació): Incitar a la crítica per part de l'altra persona, per obtenir més informació i utilitzar-la en l'argumentació.
- Processar el canvi (important de debò): Desplaçar el centre de la discussió cap a aspectes més importants.
- Posposar (no és el moment): Ignorar la discussió i deixar-la per un altre moment.
- Claudicació simulada (sí, però): Fer veure que s'accepta l'argument de l'altra persona, però mantenint-se en el propi.
- Retard assertiu (ja t'ho diré): Endarrerir la resposta a la crítica desafiant, fins que tot estigui més tranquil.
- Ironia assertiva (una mica d'humor): Respondre a la provocació amb sentit de l'humor.
- Trencar el procés (ja n'hi ha prou): Respondre a la crítica amb poques paraules.

TARGETES DELS PRESSIONADORS

Riu-te de l'altra persona. Deixa al teu company o companya en ridícul. Per exemple...

Jo: *Vols un cigarret?*

Company/a: *No, gràcies.*

Jo: *Ui! gràcies i tot. Què bé que t'han educat, els papes. I t'han dit que no fumis i [el nen/la nena] té por: [probissó/pobrissona].*

Company/a: ...

La culpa és seva. Mostra't com una víctima del teu companya o companya. Per exemple...

Jo: *Vols un cigarret?*

Company/a: *No, gràcies.*

Jo: *Ja està, ja ho has espatllat! Jo que volia ser amable amb tu, i tu ets [un desagrait / una desagraïda]. Després diràs que no et faig cas i que et deixo de banda, però ets tu qui*

sempre m'ignores, ets tu qui passa de mi!

Company/a: ...

A l'atac! Ataca el teu company o companya amb alguna cosa personal. Per exemple...

Jo: *Vols un cigarret?*

Company/a: *No, gràcies.*

Jo: *A tu el que et passa és que ets [tonto, xaval/tonta, xavala].*

Company/a: ...

No deixis que s'expliqui. Acorrala al teu company o companya amb preguntes. Per exemple...

Jo: *Vols un cigarret?*

Company/a: *No, gràcies.*

Jo: *I per què no el vols? Ni provar-ho? Et fa por? Penses que per provar-ho t'enganxaràs? Que t'agafarà un càncer? No veus que hi ha molta gent que fuma i*

no li passa res? Et creus tot el que et diuen els profes, o què?

Company/a: ...

Ui! com no ho facis... Amenança el teu company o companya amb alguna mena de xantatge. Per exemple...

Jo: *Vols un cigarret?*

Company/a: *No, gràcies.*

Jo: *Doncs jo fumo, així que si vols venir amb mi, ja ho saps... i si no, tu [mateix/a].*

Company/a: ...

FITXES DE RESPOSTES ASSERTIVES

Disc ratllat: Et digui el que et digui, tu a la teva! Repeteix les vegades que calgui la teva decisió

fins que no t'insisteixi més.

Per exemple...

Company/a: *Vols un cigarret?*

Jo: *No, gràcies.*

Company/a: ...

Jo: *No, gràcies, no m'agrada. De veritat, és que trobo que té un gust fastigós. Que no,*

que em fa fàstic.

Banc de boira: Dóna-li la raó en part d'allò que et diu per acabar dient el que vols.

Per exemple...

Company/a: *Vols un cigarret?*

Jo: *No, gràcies.*

Company/a: ...

Jo: *Tens raó. Però no té res a veure amb això, és que jo no vull fumar.*

Treu informació: Fes-li alguna pregunta que et serveixi en la teva argumentació.

Per exemple...

Company/a: *Vols un cigarret?*

Jo: *No, gràcies.*

Company/a: ...

Jo: *Però, perquè vols que fumi jo? Per acabar enganxat/ada? No, gràcies, jo m'estimo*

la meva llibertat.

Important de debò: T'està intentant despistar amb altres temes que no tenen a veure amb fumar o no fumar. Centra't en la qüestió principal i deixa les altres de banda.

Per exemple...

Company/a: *Vols un cigarret?*

Jo: *No, gràcies.*

Company/a: ...

Jo: *Així que penses que si no fumo és perquè soc covard/a, i que tinc por dels meus pares o jo que sé... se te'n va l'olla... la qüestió és que jo no vull fumar i res més!*

No és el moment: Deixa la discussió per un altre moment en què tot estigui més tranquil.

Per exemple...

Company/a: *Vols un cigarret?*

Jo: *No, gràcies.*

Company/a: ...

Jo: *Va... deixa-ho ja. M'estàs ratllant.*

Sí, però: Aparenta que acceptes el seu argument però mantén la teva posició.

Per exemple...

Company/a: *Vols un cigarret?*

Jo: *No, gràcies.*

Company/a: ...

Jo: *És veritat, total... fumar-se un cigarret és una xorrada. Llavors no donis tanta importància al fet que jo no vulgui fer-ho!*

Ja t'ho diré: Ignora la discussió, ajorna la decisió per un altre moment més favorable per a tu.

Per exemple...

Company/a: *Vols un cigarret?*

Jo: *No, gràcies.*

Company/a: ...

Jo: *Potser més tard, ara no em ve de gust.*

Una mica d'humor: Respon amb una broma per treure ferro a la situació.

Per exemple...

Company/a: *Vols un cigarret?*

Jo: *No, gràcies.*

Company/a: ...

Jo: *Uj, sí... Fumar... umm... què bo que déu ser, sobretot el perfum. Puf! Quina pudor!*

Ja n'hi ha prou: Talla la discussió amb poques paraules.

Per exemple...

Company/a: *Vols un cigarret?*

Jo: *No, gràcies.*

Company/a: ...

Jo: *M'és igual el que diguis: passo!*

2. DINÀMICA VIVENCIAL DELS EFECTES DEL TABAC SOBRE EL SISTEMA RESPIRATORI

Objectius:

- Descobrir els símptomes de la malaltia pulmonar obstructiva crònica (MPOC).
- Facilitar informació sobre els aspectes fisiològics dels efectes del tabac sobre la salut.
- Promoure i reforçar actituds contràries al consum de tabac.

Preparació de materials i espai:

- Una palleta de beure per a cada alumne/a.
- Una pinça d'estendre roba per a cada alumne/a.
- Pista esportiva amb circuit d'exercicis (les dimensions i el nivell de dificultat del circuit han de permetre que el grup pugui fer-lo en deu minuts. Eventualment, es pot fer simplement pujant escales).

Durada: De 60 a 90 minuts

Àmbit d'aplicació: Educació física

Desenvolupament:

Avis previ: s'ha de valorar si aquesta dinàmica la poden fer els alumnes amb problemes respiratoris o cardiopaties sí estan exempts de participar en activitats d'exercici físic. També s'ha de considerar adaptar l'exercici per als alumnes amb mobilitat reduïda.

1. Presenteu l'activitat als alumnes com un experiment sobre el sistema respiratori.
2. Introduïu els conceptes bàsics sobre la respiració (punt 1 de la "Informació de suport" al final de l'activitat).
3. Primera prova: demaneu al grup que faci el circuit d'exercicis normalment. Disposen d'un temps màxim de deu minuts per completar-lo.
4. Demaneu als alumnes que es prenguin el pols i anotin el seu nombre de pulsacions.
5. Segona prova: doneu a cada alumne una palleta de beure i una pinça d'estendre roba. Demaneu-los que es posin la pinça al nas i la palleta a la boca, de manera que només puguin respirar a través de l'orifici de la palleta. Seguidament, demaneu-los que tornin a fer el circuit d'exercicis i que provin de fer-lo en el mateix temps que el primer cop. La prova acaba sempre al cap de deu minuts, encara que els alumnes no hagin completat el circuit. Insistiu abans de començar que és un experiment, no una competició, i que no s'hi val a fer trampa (no té sentit).
6. Torneu a demanar als alumnes que es prenguin el pols i anotin les seves pulsacions.
7. Demaneu-los que comentin les diferències en la sensació de cansament, les diferents mesures de les pulsacions i els resultats (haver acabat la prova o no, en més temps o menys) en les dues proves.
8. Expliqueu que el que acaben d'experimentar s'assembla al que sent un malat d'MPOC o malaltia pulmonar obstructiva crònica, també coneguda com emfisema

pulmonar o bronquitis crònica, que és una malaltia causada, principalment, pel consum de tabac (vegeu el punt 2 de la "Informació de suport").

9. Acabeu obrint un debat sobre les conseqüències del tabaquisme per a la salut i per a la qualitat de vida de les persones (vegeu el punt 3 de la "Informació de suport"):
- Una persona que pateixi una malaltia pulmonar pot fer les mateixes activitats que una altra persona que no n'estigui afectada?
 - Com pot veure afectada la seva qualitat de vida?
 - Pot ser totalment independent? O necessitarà alguna mena d'ajuda?
 - Ho començarà a notar quan sigui molt gran? O de jove ja començarà a deixar de fer coses? Per exemple, deixar de fer esport perquè es cansa molt i li costa més?
 - Afecta de la mateixa manera les persones fumadores que van començar a fumar de molt joves que les que van començar a fumar d'adults?
 - Quines altres malalties pot causar el tabac?
 - A més de provocar malalties de l'aparell respiratori, el tabac afecta altres òrgans?

INFORMACIÓ DE SUPORT

1. Funcionament de l'aparell respiratori

La respiració és un procés involuntari i automàtic, en què es proporciona l'oxigen que el cos necessita i s'elimina el diòxid de carboni que produeixen les cèl·lules. L'aire s'inhala pel nas o per la boca, on s'escalfa i s'humiteja; després passa a la faringe, continua per la laringe i entra en la tràquea. La tràquea es divideix en dos bronquis que alhora es divideixen una vegada i una altra en bronquis secundaris, terciaris i, finalment, en uns 250.000 bronquíols. Al final dels bronquíols s'agrupen raïms d'alvèols, que són petits sacs d'aire on té lloc l'intercanvi de gasos amb la sang.

Des dels alvèols, els glòbuls vermells de la sang porten l'oxigen fins al cor i després es distribueix per les artèries a totes les cèl·lules del cos (inspiració). Els glòbuls vermells i el plasma també recullen el diòxid de carboni dels teixits i el transporten per les venes fins al cor, i després als pulmons per llençar-lo a l'exterior (exhalació).

Respirem al voltant de 10 a 15 vegades per minut, i cada vegada introduïm (en la respiració normal) aproximadament mig litre d'aire. El nombre d'inspiracions depèn de l'exercici, de l'edat etc. La capacitat pulmonar d'una persona sana és d'uns cinc litres.

2. Què és la malaltia pulmonar obstructiva crònica o MPOC?

La malaltia pulmonar obstructiva crònica o MPOC és, en realitat, un grup de malalties respiratòries, les més comunes de les quals són l'emfisema i la bronquitis crònica.

L'emfisema és una malaltia en què els alvèols es dilaten de manera excessiva (com un globus que s'ha inflat gairebé fins a explotar). Aquesta dilatació excessiva es deu al fet que les parets dels alvèols s'han fet malbé, i això provoca el col·lapse de les vies respiratòries.

La bronquitis és una inflamació dels bronquis. Quan els bronquis s'inflamen, es redueix el flux d'aire que entra i surt dels pulmons. A més es produeix un excés de mucositat que estreny i obstrueix les vies respiratòries.

La causa principal de l'MPOC és el tabaquisme o l'exposició al fum de tabac ambiental. Com més fumi la persona, més probabilitats tindrà de desenvolupar una MPOC. És molt poc freqüent que una persona no fumadora tingui MPOC.

En les primeres etapes de l'MPOC els símptomes són: tos amb una gran quantitat de mocs; dificultat per respirar; falta d'alè i respiració amb xiulets; sensació de cansament, fins i tot després de fer activitats diàries senzilles; problemes per dormir a causa de la falta d'alè o de la tos. En etapes més avançades de l'MPOC s'hi afegeixen: coloració blavosa dels llavis i dels dits de les mans i dels peus, acumulació de líquid a les cames i als peus, falta extrema d'alè que fa molt difícil poder fer qualsevol mena d'activitat, pèrdua de pes, mal de cap en despertar-se al matí...

Encara que el tractament en pot alleugerir els símptomes, l'MPOC no té cura: un cop s'han fet malbé les vies respiratòries i els pulmons, el dany és irreversible. El tractament pot incloure canvis d'estil de vida, medicaments i, en casos excepcionals, cirurgia per extirpar parts afectades del pulmó o un transplantament de pulmó en els casos greus. Les persones amb MPOC estan hospitalitzades més sovint.

L'MPOC pot generar moltes complicacions: batecs irregulars del cor (arítmia), necessitat d'un respirador d'oxigen, insuficiència cardíaca, pneumònia, pneumotòrax, pèrdua de pes i desnutrició... Per prevenir l'MPOC, el millor que es pot fer és no fumar: això sol evitaria la gran majoria dels casos d'aquesta malaltia tan greu.

3. Altres malalties causades pel tabac

El tabac no només afecta el sistema respiratori. El sistema circulatori i el digestiu també poden veure's afectats. El tabac és el causant de molts tumors malignes (de cavitat oral, esòfag, pàncrees, laringe, pulmó, tràquea i bronquis, coll uterí, bufeta urinària, ronyó, etc.), de moltes malalties cardiovasculars (cardiopatia isquèmica, accident vascular cerebral, etc.) i de molts altres problemes de salut (periodontitis, gastritis, etc.).

3. CINEFÒRUM: LES ESTRATÈGIES DE MÀRQUETING DE LA INDÚSTRIA TABAQUERA

Objectius:

- Afavorir una visió crítica de les tècniques de persuasió i manipulació massiva.
- Ajudar a descobrir com determinades estratègies publicitàries poden condicionar les nostres conductes.

Preparació i materials:

- DVD de la pel·lícula *Thank you for smoking* ("Gràcies per fumar"), un reproductor i una pantalla. Aquesta pel·lícula està disponible en el catàleg de la Xarxa de Biblioteques Públiques de la Diputació de Barcelona.
- En cas que el centre educatiu no disposi de llicència de reproducció segons la Llei de la propietat intel·lectual (Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril) es recomana que l'alumnat vegi la pel·lícula a casa, fent ús del servei de préstec esmentat al punt anterior, abans de fer l'activitat, i que es disposi a l'aula d'una còpia en DVD per visualitzar petits fragments de la pel·lícula, d'acord amb el que estableix l'article 32 de la Llei 23/2006, de 7 de juliol.

Durada: Una hora si la pel·lícula es visualitza abans de fer l'activitat. Dues hores si es visualitza a l'aula.

Àmbit d'aplicació: Ciències social, tutoria.

Desenvolupament:

1. Presentació del film *Thank you for smoking* ("Gràcies per fumar") per tal de crear un clima adequat per a l'anàlisi del tema i per introduir els continguts (vegeu el punt 1 de la "Informació de suport" al final de l'activitat):
 - Breu explicació de l'argument.
 - Fitxa tècnica i artística de la pel·lícula: director, repartiment, guió, any de producció, etc.
2. Visualització de la pel·lícula: prèviament a casa de manera individual o en grup si es disposa d'autorització (llicència de reproducció). En qualsevol cas, però, es poden projectar posteriorment petits fragments per tal de facilitar-ne l'anàlisi.
3. Orientacions inicials per al col·loqui: Feu una breu intervenció per destacar alguns dels aspectes més importants de l'argument: la manipulació que ha dut a terme durant anys la indústria tabaquera, la responsabilitat de la indústria tabaquera, el concepte de llibertat (presa de decisions, manipulació), etc.

Però, sobretot, cal animar el grup per tal d'aconseguir que participin en el debat. Durant el debat s'ha de procurar cobrir dues vessants complementàries:

a) Valorar l'impacte emocional:

- La pel·lícula m'ha despertat algun sentiment? O m'ha deixat indiferent?
- Quines emocions m'ha provocat la pel·lícula? Com em sento després de veure-la?
- Després de veure la pel·lícula, què sento: identificació o rebuig? En quin sentit? Per què?

b) Analitzar els objectius i els valors que s'atribueixen a la pel·lícula i els mitjans utilitzats.

- Què pretén la pel·lícula? Ho aconsegueix?

- Pel·lícules com aquesta són una bona eina de sensibilització sobre la manipulació de la indústria del tabac?
- El cinema també pot servir per promocionar el consum de tabac? Com?
- Per tractar aquest tema, no seria millor fer-ho en clau de drama en comptes de comèdia? Per què?
- Com és el protagonista? Què el caracteritza? És un personatge simpàtic o desagradable? És un personatge realista?
- Com es deu sentir el fill del protagonista respecte del seu pare? Per què?
- I el protagonista, com es deu sentir respecte del seu fill? Per què?
- Durant tot el film, l'eix argumental de la indústria és la llibertat. Per què?
- A l'hora de prendre decisions, ens deixem influir? Què té a veure això amb la llibertat?
- Com justifica el protagonista la seva feina? Què vol dir amb "flexibilitat moral"?
- A la pel·lícula es parla dels adolescents com "la nostra manutenció"? Per què?
- Quins són els objectius de la indústria del tabac?
- Quines estratègies ha emprat la indústria tabaquera per aconseguir els seus objectius?

Per guiar el debat es poden utilitzar els suggeriments del punt 2 de la "Informació de suport".

INFORMACIÓ DE SUPORT

1. Fitxa tècnica i artística

Títol: *Thank you for smoking* ("Gràcies per fumar")

Direcció: Jason Reitman

Guió: Jason Reitman (pel·lícula) i Christopher Buckley (novel·la)

Repartiment: Aaron Eckhart, Maria Bello, Cameron Bright, Adam Brody, Katie Holmes, Kim Dickens

Producció: David O. Sacks

Disseny de producció: Steve Saklad

Música: Rolfe Kent

Muntatge: Dana E. Glauberman

Fotografia: James Whitaker

Vestuari: Danny Glicker

País: Estats Units

Gènere: Comèdia

Any: 2006

Durada: 92 minuts

Argument:

Nick Naylor (Aaron Eckhart) és el vicepresident de l'Acadèmia d'Estudis del Tabac, entitat que té com a finalitat buscar les relacions entre el consum de tabac i qualsevol possible dany per als seus consumidors. Però quan Nick parla dels resultats dels estudis d'aquesta organització, finançada per les empreses tabaqueres, mai no són concloents. Aquesta és l'habilitat especial de Nick: parlar i persuadir.

2. Orientacions per al debat

Alguns fragments interessants:

- A l'inici de la pel·lícula: en el programa de televisió on el protagonista apareix com el personatge més odiat i acaba donant la mà a un nen malalt de càncer. El protagonista és un personatge que normalment estaria en el bàndol dels "dolents" (mentider, manipulador i sense escrúpols), però en aquesta pel·lícula és amb qui el públic s'ha d'identificar. Per això, el presenten amb un somriure encisador i cara de bon jan. Amb el seu carisma i la rapidesa, simplicitat i seguretat dels seus raonaments, i amb la identificació amb els interessos de l'audiència, pot convèncer i canviar l'actitud de gairebé qualsevol persona.
- L'escena en què acorda amb un productor de Hollywood fer promoció del tabac en una pel·lícula per recuperar el prestigi del tabac.

Aquesta mena de publicitat té un gran impacte. Resulta molt lucratiu per a la indústria del tabac associar els seus productes amb les estrelles del cinema, ja que els actors atreuen espectadors joves, a qui les empreses tabaqueres veuen com a potencials fumadors. És una manera de reclutar i retenir fumadors.

- Quan parla amb el seu fill mentre es mengen un gelat, i li explica el seu concepte de "flexibilitat moral".

És un demagog que s'excusa en les seves habilitats de comunicació per justificar-se.

- La seqüència del vaquer malalt a qui ha de subornar.
Com s'aprofita de la situació de necessitat d'una persona per manipular-la.
- Al final de la pel·lícula, l'enfrontament entre el protagonista i el senador.

L'argument principal de les empreses de tabac és que les persones són lliures i tenen la informació suficient per saber que el tabac és perjudicial per a la seva salut i decidir si volen fumar o no. Per a la indústria, llibertat vol dir fumar. Llavors, per què tenen tanta por que surti la paraula *verí* als paquets de tabac?